

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): De Bemærkninger, der under denne Debat har været gjort om de militære Problemer i Almindelighed, har været meget kortfattede og almindeligt holdt, og den højt-ærede Statsminister har svaret paa de Bemærkninger, som er gjort af Partiernes Ordførere i denne Henseende. Jeg skal derfor paa dette Tidspunkt henholde mig hertil, hvad de militære Spørgsmaal i al Almindelighed angaar, og vente med at fremsætte yderligere Bemærkninger derom, indtil vi som Grundlag for en Diskussion har Lovforslag paa dette Omraade. Jeg skal derfor i Dag nøjes med at besvare nogle Henvendelser, som paa enkelte Omraader er rettet til mig af Talere her i Salen.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har omtalt det beklagelige Forhold, at der findes Arbejdsgivere, der mangler den rette Forstaaelse over for de værnepligtige, der indkaldes til Efteraarsmanøvrer, idet de paagældende Arbejdsgivere har meddelt de værnepligtige, at de vil miste deres Stilling i det paagældende Firma, hvis de skal være fraværende i den forholdsvis korte Tid, som Efteraarsmanøvrerne varer. Ja, saadanne Arbejdsgivere findes desværre. Jeg har selv gjort den Erfaring i dette Efteraar, idet jeg har modtaget adskillige Ansøgninger fra værnepligtige, der med denne Begrundelse anmodede om Udsættelse af Indkaldelsen. Jeg kan for øvrigt ogsaa supplere saadanne Tilfælde med andre af omtrent samme Art, idet der er Husejere, som ikke har undset sig ved at true den værnepligtige med Opsigelse, fordi den paagældende havde anmodet om nogen Henstand med Huslejen den 1ste Oktober. I saadanne Tilfælde har Krigsministeriet, i Lighed med hvad man har gjort tidligere Aar, foretaget Henvendelser til den paagældende Arbejdsgiver eller Husejer personlig, og ofte har vi haft Held med saadanne Henvendelser. Jeg finder det imidlertid ligesom ogsaa det ærede Medlem i høj Grad beklageligt, for ikke at bruge stærkere Udtryk, at værnepligtige, der indkaldes i Henhold til gældende Lov for at udføre den Samfundsplicht, som er paalagt dem, af den Grund udsættes for at miste deres Arbejde, og derfor har vi ogsaa i Efteraaret, da disse Tilfælde indtraf, i Krigsministeriet talt om at foretage noget

ud fra lignende Synspunkter som dem, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft fremsatte her, og jeg kan derfor ogsaa sige til det ærede Medlem, at Krigsministeriet gerne skal forsøge en almindelig Henvendelse, som nævnt af det ærede Medlem, til Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationer for om muligt derved i Fremtiden at undgaa slige uheldige Forhold.

Dernæst omtalte det ærede Medlem, at Fastsættelsen af Genindkaldelser til den Periode, hvori de nu finder Sted, medfører, at de genindkaldte kommer ud af deres Arbejde i 2 Maaneder og derfor maa klare sig selv i 5 Uger, som det ærede Medlem sagde. Saa grelt, som man i Henhold til det ærede Medlems Udtalelser kunde faa Indtryk af at dette Forhold er, er det vel næppe, idet det Forhold, det ærede Medlem omtalte, jo hidrører fra, at de paagældende er maanedsansatte og maanedslønnede. Jeg vilde dog tro, at det kun er et Mindretal af de indkaldte, som bliver ramt paa den Maade, saa i Udstrækning mener jeg ikke, at Problemet er saa stort, som man kunde faa Indtryk af ved det ærede Medlems Omtale af Sagen, men jeg indrømmer, at Skaden for dem, der rammes, selvfølgelig er lige stor, og at der derfor er Grund til at underkaste Spørgsmaalet en nærmere Overvejelse. Jeg maa dog tilføje, at Genindkaldelserne jo netop er fastsat til den Periode, som nu gælder, ud fra det Hensyn, som det ærede Medlem selv omtalte, nemlig Hensynet til, at Høsten skal være tilendebragt, inden man begynder paa disse Manøvrer. Man har oplevet, at Høsten i nogle Tilfælde ikke har været fuldt tilendebragt, inden man skulde begynde paa Efteraarsmanøvrerne, og derfor maa jeg sige, at selv om vi er villige til at overveje Spørgsmaalet ud fra de Betragtninger, som det ærede Medlem har gjort gældende, saa maa man være noget betænkelig ved at rykke Tidspunktet længere frem. En Ændring skulde jo ikke gerne medføre lige saa stor eller muligvis større Skade paa anden Maade.

Det ærede Medlem Hr. Hartel har udtalt Ønske om, at man inden for Hærens Kostforplejning skulde gaa over til at bruge Smør i Stedet for Margarine. I Fjor fremsatte det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen det samme Ønske over for mig. Jeg kunde ikke dengang love at opfylde det ærede